

A KOMÁROMI SELYE JÁNOS GIMNÁZIUM DIÁKJAI SZENT LÁSZLÓ NYOMÁBAN

Egy hosszú, háromfordulós verseny van a hátunk mögött. Legalább ennyire hosszú volt az a felvidéki körút is, amellyel feltettük a koronát fél év tanulására, készülésére. Mindent egybevetve – megérte. A Csemadok által meghirdetett „Csillagok között fényessége csillag” nevű vetélkedőn ugyanis mindhárom csapatunk kivívta a döntőben való szereplés jogát, ezzel azt a lehetőséget is, hogy egy – Szent László-freskóiban gazdag gömői és szepességi templomokat bemutató – jutalomkiránduláson vegyünk részt.

2017 áprilisában indult a vetélkedő, amelynek első fordulója egy hosszú feladatsor kitöltése volt. Ezt az akadályt kilenc diákunk sikerrel vette, így a Selye János Gimnáziumot három csapat képviselte a júniusi második fordulóban. Bánki Bence, Šiška Dávid, Rancsó Dorottya, Pastorek Veronika, Lengyel Barbara, Kálazdy Virág Petra Deák Irén tanárnő irányítása alatt készült a további megmérettetésre, míg Szeder Enikő, Kele Fanni és Kara Mátyás Elek József tanár úr felkészítése alapján erősített a nagymenyéri fordulóra.

A Plauter-kúriában lezajlott júniusi verseny nagyon jó eredménnyel zárult iskolánkra nézve, ugyanis az első két helyen selyés csapat zárt. A Bánki Bence, Šiška Dávid, Rancsó Dorottya trió bizonyult a második kör legjobbjának, mögöttük pedig a Szeder Enikő, Kele Fanni és Kara Mátyás alkotta csapat végzett. Pastorek Veronikáékra eredetileg egy „pótlejtező” várt, de a sors úgy hozta, hogy a szeptemberi döntő egyenes résztvevői lettek.

Ehhez viszont fel kellett keresni olyan templomokat, ahol Szent Lászlót ábrázoló freskók találhatóak. Ez azért sem volt könnyű, mert a legismertebb helyszínek elég távol esnek Komáromtól. Mégis találtunk aránylag közeli célpontokat. A három csapat, mint a mesebeli ember három fia, különböző irányban

próbált szerencsét. Így jutottak el diákjaink Szentmihályfára, Gútorra és Nyitrakorosra. Ezekről a látogatásokról kisfilmet vagy képes prezentációt készítettek a diákok, amelyeket a deáki döntőben be is kellett mutatniuk.

Szeptember végén Deákiban zajlott le a harmadik forduló, amelyben felvidéki csapatok mellett anyaországi iskolák is részt vettek. Igaz, hogy a nagymenyéri eredményhez képest szerényebb sikerrel zártunk, de ez is bizonyítja, hogy a mezőny erős volt és kiegyensúlyozott. Bánki Bencének a második helyen végeztek, Szeder Enikőék a hetediket zárták a küzdelmeket, míg Pastorek Veronikáék tizedikek lettek. Viszont mindegyikük jogot nyert arra, hogy élőben láthassa azokat a felvidéki templomokat, amelyek a verseny felkészülési anyagában szerepeltek. Ennek a könyvnek köszönhető, hogy a templomokba belépve általunk ismert képek fogadtak, de ha valaki azt hiszi, hogy a meglepetés elmaradt, az téved. Ezek a templomok nem egymás ismétlődései voltak: változó környezetben, változó állapotban csodálatos építmények vártak a diákokra, miközben Kovács László tanár úr élménydús idegenvezetését és szakszerű művészettörténeti templomvezetését is élvezhettük.

A kirándulásra október 9-10-én került sor. Dunaszerdahelyről indulva egy busznyi Szent László-szakértő vágott neki, hogy a helyszínen is tanulmányozza a középkori freskókat. Pónik templomában a jó állapotban lévő freskókat csodálhattuk meg, Rimabrézón egy helyreállítás közben lévő templomot kerestünk fel, Pelsőc pedig a jövőnek tartogatja a lényegét, ugyanis a rossz állapotban lévő templom freskóinak egy része még feltárára vár.

Rozsnyón volt a szállásunk, ahol a püspöki katedrális is felkerestük. Itt nincs Szent Lászlót ábrázoló freskó, de a templom gazdagságát megérte megcsodálni. A fásasztó út ellenére a templomok láto-

gatása, a bőséges vacsora és az Endorfin együttes koncertje csak növelte a boldogságérzetünket.

A keddi napon Szepesség felé indulunk. Korán keltünk, hogy elmondhassuk, becsengetésre már Dobsinánál legyünk. Betlér érintésével, szerpentineket megmászva gurultunk egészen a Szepességig. Bár nem szerepelt az eredeti programban, megálltunk Szepesszombat főterén, hogy gyönyörködjünk egy középkori város főterében, és szembesüljünk azzal a ténnyel, hogy a hajdani 1848-as szabadságharc emlékművét hogy sajátította ki a csehszlovák állam a saját halottai emlékére. A Tátra viszont nagyvonalúan megengedte, hogy vonulataiban gyönyörködhessünk. A csodálatos reggeli őszben így érkezünk meg Kakaslomnic templomához, ahol szívélyes fogadtatásban volt részünk. A helyi káplán mutatta meg nekünk a templomot, Kovács tanár úr pedig a freskókat.

Szepesi kalandozásaink utolsó megállója Szepeskáptalan temploma volt. Közép-Európa legnagyobb kiterjedésű vára díszítette a háttérrel, miközben a templom megnyitására vártunk. Míg a diákok a szepesi várat fotózták, a templom megnyílt előttünk. A háromkirályok magyar szent uralkodók képében itt is megjelentek, köztük a mi Szent Lászlónk is.

A jutalomkirándulás utolsó programjaként egy helyi éttermet szálltunk meg, ahol a pincérek készségesen válaszoltak magyarul is a kérdéseinkre. A helyi jellegzetes ebéd elfogyasztása után hazaindultunk. Mintha a természet is ekkorra időzítette volna a kellemes idő lezárását, eleredt az eső. De a hideg és nedves idő sem tudta elvenni tőlünk mindazt az élményt, amit a verseny és a jutalomkirándulás adott nekünk. Ezúton szeretném megköszönni a szervezőknek ezt a csodálatos élményt minden selyés nevében!

Elek József, történelemtanár

